

CONSTITVTIONES
COLLEGII SANCTI
BONAVENTVRÆ

A S. D. N. SIXTO V.
PONT. MAX.

INSTITVTI ANNO M. D. LXXXVIII.

ROMÆ, IN CONVENTV SANCTORVM DVO.
DECIM APOSTOLORVM ORD. FRATRVM
MINORVM CONVENTVALIVM
SANCTI FRANCISCI.

R O M Æ,
Apud Paulum Bladum Impressorem Cameralem.
M. D. X C.

3

AD LAUDEM. ET GLORIAM

SANCTISSIMÆ TRINITATIS,

PATRIS, FILII, ET SPIRITVS SANCTI,

Et honorem Beatissimæ Virginis Dei paræ,
ac sancti Patris Francisci, & beati Bona-
uenturæ Doctoris ecclesiæ Seraphici, se-
quuntur constitutiones collegij eiusdem
s. Bonauenturæ in basilica sanctorum
duodecim Apostolorum de vrbe à S.^{MO}
D. N. D. SIXTO Papa Quinto erecti, ab
Ill.^{MO} et R.^{MO} D. Alexandro Cardinale
Montalto S. R. E. Vicecancellario, eius-
dem collegij Protectore editæ.

QVONIAM Sanctissimus D. N. Sixtus
Quintus Pontifex Optimus Maximus
ob eximiam suam charitatem, qua Se-
raphicam Minorum Conuentualiū Re-
ligionem prosequitur, assiduè in ea co-
gitatione, curaq. versatur, vt illam bonarum artium stu-
dijs, ac præsertim diuinarum literarum disciplina or-
nationem in dies, perpetuoq. florentem reddat, ideoq.
collegium sancti Bonauenturæ in conuentu sancto-

rum Apostolorum de vrbe, vbi eiusdem ordinis professi sacrae theologiae operam nauent, nuper instituit. Nobis praeterea praedicti collegij patrocinium, tutelamque demandauit, vt in literis apostolicis, quarum exemplum inferius subiiciemus, plenius continetur. Propterea, vt idem collegium perpetuo consequentibus temporibus felici regimine gubernetur, eiusque alumni eos in vinea Domini fructus afferant, qui maximè expectantur, & quorum gratia prima huius operis fundamenta iacta fuerunt, has leges, & constitutiones ex sanctitatis suae auctoritate, ac religiosissimi illius animi sensu condendas decreuimus.

Erit in primis eorum, qui in collegio manebunt, non minor numerus, quam viginti, qui & professi omnes erunt, & Baccalaurei, habeantque omnes qualitates, & requisita iuxta formam literarum erectionis collegij à S.^{mo} D. N. emanatarum. Erit etiam eorum una cum alijs fratribus domus seu conuentus sanctorum Apostolorum eadem, communisque mensa, ac venerabili Guardiano, qui pro tempore fuerit, obedientiam praestent tam quoad vitae disciplinam, quam ecclesiae cultum; cuius quidem rei ea ratio habenda est, quae alibi, vbi fratrum s. Francisci studia vigent, haberi solet. Propterea procuratori conuentus, vel alij per Guardianum deputato, ex collegij prouentibus constituet Protector pro Regentis & collegialium supradictorum victu scuta trigintaquinque monetae pro quolibet singulo anno, quarto quoque mense anticipata solutione numeranda. Nec liceat procuratori, vel alij deputato erogatam pecuniam
ad

ad alia, quàm ad ea, quæ victui necessaria sunt, comparanda, vlllo modo cōuertere. Quòd si in alios vsus, quàm supra scriptum sit, pecunias erogauerit, à Ministro Generali ad omnem requisitionem, & interpellationē Protectoris officio priuetur, ac inhabilis ad alia obtinenda per triennium sit. quod vt seruetur, collegij Regens, vel alius, quem ipse Protector constituet, diligenter curabit. Quod si collegij prouentus augeantur, prædictorum etiam collegialium numerus augebitur.

Habeant singuli singula cubicula, lecto, arca, tabula, & alia necessaria suppellectili instructa.

Qui eligendi sunt, ætatis erunt non minoris viginti annorum, ex legitimo matrimonio procreati, & cum qualitatibus iuxta formam literarum S. D. N. ita vt nullius dispensationis, aut legitimationis prætextus quoad eorum admissionem natalium suppleat defectum; nec alius vllus eligatur, nisi qui logicæ, physicæ, ac metaphysicæ cursum peregerit, & sacre theologiæ, vt infra dicetur, saltem per annum operam dederit, eiusq. rei in disputationibus, alijsq. actionibus publicis specimen aliquod ediderit: tantum enim prouectiores scholares in hoc collegium eius Sanctitas admitti voluit, quò demum ecclesiæ Dei fiant magis vtilis, & ad honores magis idonei.

Electiois autem ea ratio seruanda est, vt Generalis Minister Ordinis (quippe quem Fratrum suorum conditionem magis exploratam habere existimamus) tribus mensibus ante Capitulum Generale quadraginta saltem Baccalaureorum nomina ex diuersis prouincijs, qui tales

les sint, quales iam diximus, in scheda descripta ad Protectorem mittat; & si eligendorum numerus maior viginti fuerit, quò plures erunt, eò maior quoque numerus in eadem scheda annotabitur. Protector autem adhibito generali Ordinis procuratore, vel alio sibi beneuiso ex eo numero illos eliget, qui in collegium cooptandi erunt, quorum etiam nomina ad Generale Capitulum transmittat, vt in tabula Religionis ordinaria possint adscribi. Quòd si forte contigerit ex electis locum aliquem deficere, Protector ex illis eliget, qui in scheda sibi à Generali porrecta superfuerint, atque in deficientis locum illum substituet. Quòd si electio secus facta sit, irrita sit, & nulla, nec vllum iuris fortietur effectum.

Manebunt autem in collegio triennio tantum. quod sanè tempus satis esse videtur ad eam consequendam eruditionem, qua Sanctitas sua eos erudiri, atq. institui cupit, nisi ex aliqua rationabili causa aliud Protectori videatur. Tum demum alijs, qui sibi succedent, loca dimittant: ita enim fiet, vt in hac religione ad communem omnium vtilitatem eruditorum hominum numerus facillè augeatur.

Quamuis autem (vt experientia docet) nihil sit, quod felicem studiorum cursum magis retardet, quàm discētes hac, illac præsertim Quadragesimæ tempore peruagari, quo nullum est aptius ad literarum studia, & propterea melius cum illis ageretur, si se à prædicandi munere continerent, considerata maximè breuitate temporis triennij huiusmodi studijs præscripta. Quia tamen præ-

prædicatio euangelij necessaria est, & quod solitarum lectionum studijs aufertur, prædicationum exercitio accrescit, & ut scholares ad Dei seruitium in prædicandi munere se exerceant, concedimus, ut qui idonei erunt, si velint, siue in vrbe, siue extra urbem munus prædicationis suscipere possint. Qui verò extra urbem concionatum ibunt, non aliàs discedent, nisi Protector, & Regens discedendi dederint potestatem, certo tamen tempore pro locorum distantia limitandam, ne liberiùs vagandi occasionem habeant. Quòd si debito tempore non redierint, ut decet, corrigantur.

Ijs verò, qui potius in collegio studijs, quàm prædicationibus inseruierint, ea de causa quolibet anno scuta viginti duabus solutionibus dentur pro vestitu, pro libris comparandis, ac alijs necessitatibus subleuandis.

Quia verò cupimus, ut Regens, quoad fieri potest, in suo docendi munere progrediatur, ipso præsertim Quadragesimæ tempore (quæ anni pars ad studia cæteris tēporibus (ut diximus videtur accommodatior) idcirco Regentis necessitatibus prouidentes elemosinam illi constituimus scutorum sexaginta singulis annis. Si verò alicubi prædicationis officium pro aliqua Religionis utilitate, vel necessitate exercuerit, scuta triginta.

Et quia pro diuinarum literarum disciplina sacrum hoc collegium institutum est, supradictus Regens, sanctum patrem Bonauenturam super quatuor libros Magistri sententiarum, quasi ducem suis auditoribus semper interpretabitur. Vnus enim iste sanctus, qui nuper inter præcipuos ecclesiæ sanctæ Doctores, a S. D. N.

Sixto Quinto relatus est, ob singularem doctrinam, ac sententiarum dignitatem, quibus pleni sunt eius libri, abundè sufficiet, vt ex eius lectione librorum in summum quisque theologum possit euadere. Quoniam verò solo triennio vix fortasse poterit Regens quatuor ipsos sententiarum libros absoluere, volumus, vt ipsi auditores in eadē sancti Bonauenturę doctrina iuxta materias sibi à Regēte constitutas disputationibus quotidianis sese mutuò exerceant, vt hac ratione libros absoluāt.

Teneantur quoque singuli de collegio singulis mensibus ex eadem doctrina assertiones publicè in collegio disputandas proponere, prout vnicuique eorum a Regente fuerit constitutum, neque propterea solitas aliorum studiorum exercitationes vllò modo prætermittant, & vt commodiùs studijs vacare possint, nec matutinis interesse tempore lectionum, neque mortuos associare, nisi defuncti nobilitas, aut alia necessitas coegerit, teneantur.

Magister studentium de more cæterorum Ordinis studiorum non præficiatur, cum prouectorum sit hoc dumtaxat collegium. Baccalaureus autem conuentus instituatur is, qui à Generali, & Patribus in Capitulo iudicatus fuerit habilis ætate, moribus, & doctrina.

Isteneatur qualibet die à Regente assignatā aliquam interpretari lectionem eiusdem sancti Bonauenturę, siue in opusculis, siue in sacra scriptura, ad quam ceteri Baccalaurei accedere teneantur sub pœna eiectionis à collegio perseverante contumacia, nisi fuerint legitimo detenti impedimento.

Idem etiam consuetis diebus conclusiones disputandas proponere teneatur, ac duo saltem ex collegio arguant, & opponant, ad maiorem materierum examinationem ipse argumentis respondeat, & Regens, cum opus fuerit, suppleat.

Volumus autem, quòd scholares prædicti collegij, vt ampliorem spem de se præbeant, iam antea in aliquo religionis seraphycæ studio per annos quinque logices, physices, & metaphysices studijs, & etiam primordijs theologiæ operam dederint, atque de tempore studiorum illorum, quinimo & de progressibus in eis factis plenam fidem faciant, antequàm in dictum collegium sancti Bonaventuræ recipi possint; ibiq. exercitia iam proposita frequenter per triennium in eodem remansuri, viam B. Bonaventuræ vigili cura terentes, quousq. Magisterij lauream suscipiant. In qua assequenda priorem locum antè alios omnes religionis Baccalaureos, vt par est, non solum obtineant, sed etiam peculiari priuilegio gaudeant, vt scilicet præuio tantum aliquo disputationum publicarum solemni actu nulli alij examini subiaceant, & à Generali dicti Ordinis, seu Præsidente in generali capitulo solitis tantum munijs per eos adimpletis Magisterij gradu exornentur, eumq; solemniter recipiant, de nostra tantum licentia, prout eius Sanctitas nobis, & successoribus nostris protectoribus indulgit, non obstante aliqua religionis constitutione, aut sanctæ apostolicæ sedis prohibitione, nisi facta mentione de hoc indulto, quæ hoc aliàs fieri prohiberet. Tales enim futuros confidimus, qui ex hoc prodibunt col-

legio, vt meritò gradus iste illis debeatur, quo ornati, maiore etiam auctoritate tam in exponendis diuinis scripturis, quàm in officio prædicandi verbi Dei, alijsq. religiosi ministerijs secure versari, & veluti noua, & feraciter germina vberriimos fructus ad communem ecclesie vtilitatem, ac Dei gloriam producere possint.

Teneantur etiam vnà cum Regente cuiuslibet mensis initio secunda feria, (nisi quid impediatur) aliàs subsequenti, pro defunctis familie nostræ de Perettis perpetuò futuris temporibus missam (vt aiunt) conuentuallem celebrare, & in alijs, quas priuatim celebrabunt, pro ijsdem defunctis memoriam semper peragere.

DE REGENTE.

DEligetur à Nobis, aut Protectoribus succedentibus Regens collegij, qui ætate, moribus, doctrina, & auctoritate sit inter præcipuos religionis Patres, quiq. duobus saltem triennijs theologiam in celeberrimo aliquo religionis gymnasio, vt Patauij, Bononiæ, Neapoli publicè sit professus. Ipse autem, vt supra diximus, sanctum Doctorem Bonauenturam perpetuò interpretetur, & in eius doctrina suos auditores exerceat, sicut in cæteris eiusdem religionis gymnasijs obseruatur. Guardiano præterea sanctorum Apostolorum, vt cæteri auditores sui æquè obediat, non tamen consuetis immunitatibus vllò modo derogamus

DE OECONOMO.

Protector adhibito etiam collegij Regente, eliger
Oeconomum arbitrio suo, seu regularem, seu
clericum secularem, seu etiam integritatis, ac fi-
dei spectata laicum, cuius circa collegij prouentus, pre-
cipua sit diligentia, cum ijs tamē facultatibus, quas ipsi
Protector impartiri voluerit.

Oeconomus calculandi rationem optimè sciat, dato-
rumq. & acceptorum in libro, quem signatum, & car-
tulatam dabit illi Protector rationes collegij diligen-
ter conficiat, ac quolibet saltem mense eidem Protecto-
ri, seu cui Protector mandauerit, administrationis suae
rationem, praesente etiam Regente, fideliter referat.

DE PROTECTORE.

Protector collegij nobis vita functis iuxta men-
tem, & constitutionem S. D. N. ille succedet,
qui tunc ex familia nostra de Peretis Cardinalis
erit: idq. ita semper fiat, quandiu Deus annuet digni-
tatem hanc in familia nostra permanere, & si plures es-
sent, vetustior: si ex his nemo supererit, is, qui ex agro
piceno vetustior Cardinalis erit: si verò ex agro Piceno
Cardinalis nullus existet, idem, qui religionis Protector
erit, in huius collegij protectione succedet.

Protectoris quoque potestas erit eligendi vnà cū Re-
gente, praeter Oeconomum, vt superius dictum est, of-
ficiales, aduocatos, procuratores, ceterosq. ipsius col-

legij ministros, hos etiam & amouere, & novos subrogare, constituere, & decernere, quidquid ad collegij administrationem tam circa spiritualia, quàm temporalia bona pertinet, quidquid etiam ad victum, ac vestitum Fratrum in collegio permanentium duxerit expèdendum fore. Vbi verò aliquid speciale constitutum, expressumq; non fuerit, antiquæ cæterorum religionis gymnasiorum constitutiones obseruentur.

Prouentus collegij, si qui necessarijs omnibus expensis deductis supererunt, aut ædificijs conficiendis, aut emendis libris, vel necessaria aliqua suppellectili comparanda Protectoris arbitrio expendantur.

Quoniam verò, quæ collegio vnita est abbatia iurisdictionem spiritualem habet, Protector ascito Regente arbitrato suo Vicarium eligat, qui iuxta facultates sibi à Protectore concessas eam iurisdictionem exerceat: idè quoque Protector capellanos, qui rebus diuinis in huius abbatiæ ecclesia seruiant, vt eligendi, ita & deponendi habeat potestatem.

Abbatix beneficia, si quæ vacare contigerit, ad liberam Protectoris collationem spectent, ex auctoritate à Sanctissimo Domino Nostro attributa, decretis tamen, ac constitutionibus sacri Tridentini concilij seruatis.

B V L L A

S. ^{MI} D. N. SIXTI V.

Pontificis Maximi.

Super erectione collegij S. Bonauenturæ.

IXTVS Episcopus, seruus seruorum
Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Ineffabilis diuinæ prouidentia altitu-
do, cuius nutu ordinationem suscipiunt
vniuersa iam inde ab ipso apostolicæ
prædicationis primordio, almam urbem Romam a-
deò copiosis cælestium gratiarum donis, ac præroga-
tiuis cumulauit, vt quæ antea per tot secula varijs su-
perstitionibus quasi quibusdam præstigijs decepta, ac
seducta tenebatur, quæq. fuerat erroris schola, tunc
primum glorioso beatissimorum Petri, & Pauli Apo-
stolorum martirio Deo Omnipotenti cōsecrata, since-
raq; , ac solida Christianæ religionis doctrina illustra-
ta, diuinæ sapientia, ac veritatis, sacrarumq; literarū
publicum gymnasium esse inciperet, & ab ipsa, quæ
orbis terrarum regebat imperium, tanquam à sum-
ma, ac primaria omnium prouinciarum sede in om-
nes partes lux illa veritatis sese diffunderet, quæ pro
communi humani generis salute diuinitus tradita,
tunc recens per eosdem Apostolos in tetra illa errorū
caligine mūdo fuerat reuelata. Et exinde diuersi Ro-
mani

mani Pontifices nostri prædecessores sancto propaganda fidei zelo accensi, eam Pontificis munere dignissima susceperunt cura, ac sollicitudine, vt eandem urbem, vnde vera pietas, religio, & doctrina in omnes gentes, ac nationes perpetuò disseminanda erat, alij, religiosis collegijs, & vniuersitatibus, alij publicis, & sacrorum librorum bibliothecis ornarent, atq. augerēt: sic quoque nos, qui regulari habitu Ordinis Fratrum Minorum conuentualium sancti Francisci, ab ineunte ætate suscepto illius regulam, & instituta solemniter, riteq. professi sumus, cum Romæ in domo ipsius Ordinis apud Sanctorum duodecim Apostolorum basilicam verbi Dei concionatoris, & postea vniuersi Ordinis Minorum Procuratoris, ac demum Magistri Generalis, amplissimis muneribus fungeremur; domum prædictam non modò fabricis, atq; ædificijs, sed etiam bibliotheca auximus, atq; ornauius non sine flagrantis desiderio aliquod ibidem collegium, ac diuinarum litterarum, sacræq; theologiæ studium instituendi. Quare nunc demum ad cellissimam Pontificatus sedem immensa diuina clementia, nullis nostris meritis prouedi, rei optimè perficiendæ propositū diutius nō duximus differendum; cum præsertim hoc à nobis expostulare videatur, non solum apostolici muneris diuinitus fidei nostræ commissi sollicitudo, præcipuaq; illa, qua urbem hanc nostram Romam diligimus charitas, & studium, quo illius ornanda maximo flagramus, sed planè flagitet beati Seraphici Francisci regularis ordo, ex quo tot summorum virorum doctrina, & san-

sanctitate præstantium religiosæ cohortes, & copiam
ad ecclesiæ Dei propagationem, & defensionem pro-
dierunt, ut quod olim felicis recordationis Innocen-
tius Papa iij. prædecessor noster præsignificauit, dum
beatum Franciscum, ipsius Ordinis parentem, & au-
ctorem suis humeris Lateranen. basilicam collaben-
tem sustinere in somnis vidit, id deinde communi bo-
no reip. christianæ ipse rerum euentus comprobarit.
idem enim Franciscus ea sapientiæ suæ semina edidit,
ea reliquit continentiae, abstinentiæ, ac susceptorum
pro Christo laborum tolerantiae documenta, ut qui e-
ius regulam sequuti sunt, quasi nouæ sobolis foetus ado-
ptati, ac salutaribus præceptis instructi perpetua futu-
rorum temporum successione vniuersæ catholicæ ec-
clesiæ ornamēto extiterint. Siquidem multi ex ipsis sā-
ctitate, atq; eruditione insignes tanti Patris, & magistri
hortatu, atque exēplo excitati multis, varijsq; prouin-
cijs peragratis nationes in tenebris aberrantes ad di-
sciplinæ christianæ lucem reuocarunt, ac conuulsis vi-
tiorum, atq; errorum radicibus verbi Dei, quod ve-
lut imber de cælo descendens, terramq; inebrians, fa-
cit eam germinare, pia prædicatione mentes hominū
fecundarunt, & usque adeo præclari huius Ordinis tū
sāctitatis, tum doctrinæ odor iam inde ab initio in om-
nem terram se diffundit, ita in dies magis huius sanctæ
familiae alumni iuuante Domino profecerunt, ut piæ
memoriæ Gregorius ix. & Gregorius x. alijq. Roma-
ni Pontifices, & prædecessores nostri ad res ecclesiæ,
maximas gerendas eiusdem Ordinis professores adhi-
bue-

buerint, ac potissimum duos illos spectatæ pietatis, & doctrinæ, qui Legati apostolici ab eodẽ Gregorio x. Constantinopolim missi Græcos ad sanctæ apostolicæ sedis obedientiam, Tartaros ad catholicam fidem reduxerūt. Quin etiam costans opinio fuerit Seraphici Doctoris sancti Bonauenturæ opera in concilio generali Lugdunen. idem egregiè perfectum fuisse, & longum sit recensere, cæteros complures eiusdem Ordinis regulares, qui per illorum gloriosa vestigia pleno gradu incedēda continuata tot sæculorum serie ad nostram vsque ætatem vberrimos ad Dei gloriam, & animarum salutem in sancta Dei ecclesia fructus protulerunt. Cum itaque monasterium sanctæ Mariæ de Arabona, sancti Benedicti, vel Cistercien. ordinis nullius diœc. prouinciæ Theatin. quod bonę memoriæ Iacobus Episcopus Portuen. S. R. E. Cardinalis Sabelius nuncupatus, ex concessione, & seu dispensatione apostolica in cōmendam, dum viueret, obtinebat, cōmenda ipsa per obitum eiusdem Iacobi Cardinalis, qui nuper apud dictam sedem naturæ debitum persoluit, cessante adhuc eo, quo ante cōmendam ipsam vacabat modo, necnon perpetua capellania sub inuocatione Cōceptionis, seu Natiuitatis beatæ Mariæ Virginis in ecclesia Veliterna per obitum quondam Io. Petri Ghislerij, aliàs de Consiliarijs in dicta ecclesia, dum viueret, perpetui capellani apud sedem eandem defuncti vacauerit, & vacet ad præsens, nullusq; de dicta capellania prater nos, pro eo quod dudum omnia beneficia ecclesiastica apud sedem prædictam tunc

vacan-

vacantia, & inantea vacatura collationi, & dispositioni nostrę reseruauimus, ac ex tunc irritum, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hac vice disponere potuerit, siue possit reservatione, & decreto obfistentibus supradictis. Nos, qui pietatis, ac disciplinarum, & theologiæ felices in Domino progressionēs ppetuò fouere debemus, iustissimis causis, & rationibus adducti, quod semper antea in votis habuimus, id re ipsa exequi volentes, eandem basilicam à recolendæ memoriæ Ioanne PP. iij. similiter predecessore nostro plurimis priuilegijs decoratam, nouo collegio, ac studio diuinarum literarum, sacræq; theologiæ ornare, atq. augere decreuimus, ad hoc vt in ea professoribus dicti ordinis minorum conuentualium ad studia sacrarum literarum huiusmodi occasio, & commoditas nostra, & sedis prædictæ beneficentia subministretur, simulq. noui operarij ad agri dominici culturam introducantur. Motu itaque proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, & de apostolicæ potestatis plenitudine ad omnipotētis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis ecclesiæ exaltationem, diuiniq. cultus, & orthodoxæ fidei augmentum ac religiosorum prædictorum commoditatem atque profectum, in prædicta domo vnum collegium viginti ad minus eiusdem ordinis minorum conuentualium professorum in humanioribus literis & ingenuis artibus, nempe in logica, physica, & metaphysica,

optimè versatorum, ac aliàs iuxta ordinationes, & statuta desuper facienda, & stabilienda qualificatorum, qui in huiusmodi collegio tãquam vberissimo diuinæ legis seminario sacrae theologiæ Seraphici eximij doctoris sancti Bonauenturę tantum studijs insistere, & operam suam nauare, atq. in quatuor sententiarum libris eiusdem sancti Bonauenturæ, quem inter præcipuos ecclesiæ sanctæ doctores, adscribendum, & tenendum per specialem nostram constitutionem declarauimus, continuè proficere studeant, sub vnus præstantissimi, & exercitatissimi lectoris Regentis nuncupandi doctrina, & disciplina, qui etiam legendo, interpretando, ac disputando, vt moris est, in generalibus eiusdem Ordinis minorum cõuentualium studijs eosdem religiosos collegiales exercere debeat, vt post peractum studiorum suorum huiusmodi cursũ tanquam feraces prædicti agri dominici plantæ in sacris scripturis exponendis, interpretandis, ac publicis verbi Dei concionibus habendis, aliisq. spiritualibus officiis, & ministeriis obeundis sanæ doctrinę germina latiùs diffundere, & speratos fructus ad communem vtilitatem, & salutem, ordinisq. minorum cõuentualium huiusmodi decorem producere valeant, auctoritate apostolica tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus, illiq. sic erecto, & instituto pro eius dote, ac Lectoris, seu Regentis, & collegialium huiusmodi sustentatione monasterium prædictũ, in quo, vt accepimus, quatuor, vel quinque monachi dicti sancti Benedicti, vel Cisterciens. Ordinis ibidem

à suis

à suis superioribus, seu pro tēpore existente dicti monasterii commendatore introduci, ad præsens degunt, cuiusq. fructus, redditus, & prouentus ad sexaginta florenos auri in libris camerae apostolicae taxati reperiuntur, & capellaniam huiusmodi, quæ sine cura est, personalemq. residentiam non requirit, ac cuius, & illi forsan annexorum fructus, redditus, & prouentus tercentorum ducatorum auri de camera, secundum communē estimationem valorem annum ut accepimus, non excedunt, siue capellania præmissa, siue alio, & tam illa, quam monasterium huiusmodi, quibusuis modis, & ex aliorum quorumcunq. personis, seu per liberas dicti Io. Petri, vel alterius resignationem de capellania, ac cessionem, cuiusuis, *de regimine, & administratione monasterij huiusmodi in Ro. curia, vel extra eam, etiā coram notario publico, & testibus spontē factas, aut capellania per assecutionem alterius beneficij ecclesiastici quauis auctoritate collati vacet, etiam si tanto tempore vacauerit, quod capellæ collatio, & monasterij huiusmodi prouisio, iuxta Lateranen. statuta concilij, aut alias canonicas sanctiones ad sedē prædictam legitimē deuoluta, ipsaq. capellania dispositioni apostolicae specialiter, vel alias generaliter reseruata existat, & prouisio dicti monasterij, ex quauis causa ad sedē eādem specialiter, vel generaliter pertineat, ac de ipso monasterio consistorialiter disponi consueuerit, seu debeat, necnō super capellania, ac regimine, & administratione, monasterij huiusmodi inter aliquos lis, cu-*

ius statū, verumq. & vltimū, monasterii, & capellaniæ
 prædictorum vacationis modum, etiā si ex illo quæuis
 generalis reseruatio, etiam in corpore iuris clausa re-
 sultet, præsentibus haberi volumus pro expressis, pen-
 deat indecisa cum annexis, membris, bonis, proprie-
 tatibus, iurisdictionibus, iuribus, & pertinentiis suis
 vniuersis. Ita quod liceat ex nunc ipsius collegii Le-
 ctori, seu Regenti, & collegialibus pro tempore exi-
 stentibus, illorum omnium corporalem possessionem
 per se, vel alium, seu alios nomine eiusdem collegii
 propria auctoritate, absque iudicis mandato, vel de-
 creto, ac spoliis, & attentatorum vitio liberè apprehē-
 dere, & perpetuò retinere, eaq. regere, & administra-
 re, ac fructus, redditus, prouentus, iura, obuentio-
 nes, & emolumenta monasterii, & capellaniæ, ac an-
 nexorum huiusmodi in suos, dictiq. collegii commu-
 nes vsus vtilitatem, & necessitates conuertere dioce-
 sani loci, vel cuiusvis alterius licentiā desuper mini-
 mē requisita, auctoritate, & tenore prædictis, etiā per-
 petuò vnimus, annectimus, & incorporamus, ac in ip-
 so monasterio dignitatem abbatialem, nomenq., ti-
 tulum, & denominationem abbatis, necnon conuen-
 tualitatē, si quæ sit, ac sancti Benedicti, seu Cisterciē.
 Ordinem prædictum, illiusq. statum, essentiam, & de-
 pendentiam regulares eisdem auctoritate, & tenore
 similiter perpetuò supprimimus, & extinguimus, ip-
 sosq. monachos ibidem degentes ad alia monasteria,
 seu regularia loca sui Ordinis, ad id eis à suis superio-
 ribus assignanda, vel alias vbi beneuolos inuenerint

receptores, ita vt ex nunc deinceps in monasterio vnito prædicto, nullatenus permanere, nec ex illius fructibus, redditibus, prouentibus, vel rebus alimenta, vel vllum omnino subsidium, aut ius, vel actionē ibidem prætereendere possint, sed statim habita præsentium notitia, ad alia monasteria, & loca huiusmodi, nulla alia à nobis expectata iussione, mentisq. nostræ declaratione sub excommunicationis latæ sententiæ, ac etiā carceris, aliisq. arbitrio nostro imponendis pœnis ipso facto per contrauenientes incurrendis transire debeant, ac Lector, seu Regens, & collegiales prædicti, ad alios monachos in dicto vnito monasterio recipiendum, & admittendum, illisq. alimenta ministrandum, vel aliud quidpiam præstandum minimè teneantur, nec obligati sint, minusq. ad id cogi, vel compelli valeant, transferimus, nec non foundationem, & institutionem monasterii huiusmodi, ac missarum anniuersariorum, & aliorum diuinorum officiorum obligationes, commissiones, & defunctorum suffragia, si quæ sint, cæteraq. onera eidem vnito monasterio, quomodolibet incūbentia in dicti collegii ministeria cōuertimus, & cōmutamus, insuper eidē collegio, illiusq. Lectori, seu Regēti collegialibus, scholaribus, officialibus, ministris, & personis, vt omnibus, & singulis priuilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, indultis, cæterisq. gratiis tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus alia prædicti Ordinis minorum cōuentualium, & quorūuis aliorum Ordinum collegia, ad quarumcunq. bonarum literarum, & disciplinarū
cul-

cultum, & propagationem vbiq; instituta, illorumq; Rectores, Regentes, collegiales scholares, officiales, ministri, & personæ de iure, vel consuetudine, seu ex priuilegio, etiam per viam communicationis, seu extensionis, aut aliàs quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter absque vlla prorsus differentia vti, potiri, & gaudere, liberè, & licitè valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si illa eis specialiter, nominatim, & expressè concessa, & communicata fuissent, auctoritate, & tenore prædictis pariter perpetuò concedimus, & indulgemus. Vt autem dicti collegii prospero, ac felici regimini, & conseruationi opportunè consulatur, dilectum filium nostrum *Alexandrum sancti Eustachii, Diaconum Cardinalem de Montealto nuncupatum* & eo vita functo, alium ex familia nostra, si quis erit, sin minus antiquiorem, ex Prouinciæ Marchiæ Anconitanæ oriundum, & vtroq; cessante Protectorem prædicti Ordinis Minorum conuentualium, pro tempore existentem, S. R. E. Cardinalem eiusdem collegii, illiusq; Lectoris, seu Regentis, collegialium scholarium, officialium, ministrorum, & personarum, rerumq; & bonorum protectorem, & defensorem, cuius consilio, & ope omnia supradicta, & quæcunque alia in eis, & circa ea quomodolibet necessaria agantur, statuuntur, & ordinentur, statuimus, & deputamus. Præterea Alexandro Cardinali, & pro tempore
 exi-

existanti, protectori prædicto, Lectorem, seu Regentem prædictum, necnon vnà cum ipso Lectore, seu Regente æconomos, officiales, aduocatos, procuratores, ceterosq. ministros dicti collegii deputandi, & amouendi, & loco amouendorum alios suffi-
ciendi, necnon quæcunq. statuta, ordinationes, & decreta, tam circa eiusdem collegii, illiusq. rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, directionem, regimen, & administrationem, quàm collegialium prædictorum receptionem, & admissionem, eorumq. qualitates victum, amictum, studiiq. cursum, ac tempus, per quod in dicto collegio ali, & confo-
ueri debeant, ac aliàs in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, ac sacris canonibus, & concilii Tridentini decretis, ipsiusq. Ordinis minorum conuentualium regularibus institutis non contraria faciendi, & edendi, ac illa quoties pro eorum, & temporum qualitate, vel aliàs expediens videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, ac alia ex integro condendi, quæ postquam edita, immutata, correctæ, moderata, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta apostolica auctoritate confirmata, & approbata sint, ac esse cêseantur, & ab omnibus, ad quos pro tempore spectabit, etiam sub pœnis contrauenientes, statuendis obseruari debeant, plenam, liberamq. facultatem concedimus, & elargimur. Decernentes erectionem, vnionem, annexionem, incorporationem, suppressionem, extinctionem, translationem, conuersionem

sionem, commutationem, indultum, statutum, depu-
 tationem, concessionem, facultatem, aliaq; præmis-
 sa, ac præsentis literas nullo vnquã tempore, siue pro
 eo quod causę, propter quas emanauerint, & facta sint,
 coram locorũ ordinarijs, etiam tanquã prædictę sedis
 delegatis, vel alibi examinata, verificata, & appro-
 bata, ac ordinarij superiores, & monachi prædicti, vel
 quicunq. alij interesse habentes, ad id vocati non fue-
 rint, nec eisdem præmissis consenserint, siue alias ex
 quibusuis causis quantumuis legitimis, & vrgentibus,
 de subreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, seu
 intentionis nostrę, aut alio quouis defectu notari,
 impugnari, inualidari, retractari in ius, vel controuer-
 siã reuocari, ad terminos iuris reduci, seu aduersus illa
 quomodocunq. iuris, gratiæ, vel facti remedium im-
 petrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenu-
 dine similibus concessa vti posse, neque sub quibusuis
 illarum, ac vnionum, annexionum, incorporationũ,
 seu aliarum similium, vel dissimilium gratiarum re-
 uocationibus, suspensionibus, limitationibus, modi-
 ficationibus, derogationibus, aut alijs contrariis dispo-
 sitionibus etiam à nobis, vel successoribus nostris Ro-
 manis Pontificibus, etiam in crastinum assumptionis
 ipsorum successorum nostrorum, & cuiuslibet eorum
 ad summi apostolatus apicem, ac alias quomodolibet,
 ac cum quibusuis etiam derogatoriis derogatorijs,
 alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritanti-
 bus, & alijs decretis pro tempore emanatis, etiam si de
 præsentibus literis, eorumq. toto tenore, ac data spe-
 cia-

cialis, specifica, & expressa mentio fiat, minimè comprehendendi, sed illis, ac quibusvis alijs contrarijs non obstatibus in suis robore, & efficacia persistere, & quoties reuocationes, suspensiones, limitationes, aliaque contraria prædicta emanabunt, toties in pristinum statum restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac de nouo etiam sub dat. per Protectorem, Lectorem, seu Regentē collegiales, & personas huiusmodi quando-
cunq. eligenda de nouo cōcessa esse, suosq. integros, & plenarios effectus sortiri. Sicq. per quoscūq; iudices, & cōmissarios ordinarios, & delegatos, etiā causarum eorum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. Cardinales sub lata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quauis causa, & instantia iudicari, & definiri debere. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Camerinē. & Mōtisalti Episcopis, ac dilecto filio curiæ causarum cameræ apostolicæ generali Auditori, per apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsententes literas, & in eis contenta, quæcunq. vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Lectoris, seu Regentis, & collegialium prædictorum, seu aliquius eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisq. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præsententes literas, & in eis cōtenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, ac Protectore, Lectore, seu Regentē Collegiales,

& alios prædictos, eorūq. singulos illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, vel eorum quempiā desuper per quoscunq. quomodolibet indebitè molestari, perturbari, & inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, nec non legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, easq. etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, nō obstant præmissis, & quatenus opus sit, nostris de non tollendo iure quæsito, ac gratijs, ad instar non concedendis, & vnionibus cōmittendis ad partes vocatis interessere habentibus, verōq. valore etiam beneficij, cui aliud vnitur exprimendo, necnon *Lateranen. nouissimè celebrati*, & aliorum etiam generalium conciliorum vniones perpetuas, nisi in casibus à iure permissis fieri, & de monasterij huiusmodi extra consistorium disponi, ac beneficia *vnus diœcesis*, cum beneficijs alterius diœc. vniri prohibentibus, necnon similis memorie Bonifatij pariter prædecessoris nostri, etiam quæ cauet, ne quis extra suam ciuitatem, vel diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra vnā dietam à fine suæ diœc. ad iudicium euocetur, seu ne iudices à dicta sede deputati extra ciuitatem, vel diœc. in quibus deputati fuerint contra quoscunq. procedere, aut alij, vel alij vices suas committere audeant, seu præsumant, & in concilio generali edita de duabus dietis,

dum-

dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, alijsq. apostolicis, ac in prouincialibus, & synodalibus concilijs editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon monasterij, & Ordinis, ac ecclesiae praedictorum iuramento, confirmatione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis apostolicis illis, eorumq. praesulibus, capitulis, abbatibus, superioribus, magistris, conuentibus, fratribus, religiosis, & alijs personis sub quibuscunq. tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis per quoscunq. Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos, & sedem praedictam, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum principum instanciam, seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus etiam consistorialiter in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus, etiam contra vniones, annexiones, & incorporaciones, aliaq. praedicta quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quauis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, &

forma in illis tradita obseruata inserti forent presentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dūtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscunq. Aut si aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi, vel alijs beneficijs ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ sedis, aut legatorum eius literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationē, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quas quidem literas, & processus habitos per easdē, ac inde sequuta quacūq. ad dictam capellaniam volumus non extendi, sed nulum per hoc eis quoad assecutionem beneficiorum aliorum præiudicium generari, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & literis apostolicis, specialibus, vel generalibus, quorumcunq. tenorum existant, per quæ presentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat, quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumq. totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in eisdem literis mētio specialis. Volumus autem, quòd propter vnionem, annexionem, & incorporationem prædictas dictum monasterium in spiritualibus non lædatur, & in temporalibus detrimentum sustineat, ac cura animarum, si qua illi immineat, nullatenus negligatur, ipsaq. capellania debitis non fraudetur obsequijs, sed eius congruè supportentur onera consueta. Nos enim quoad capellaniam, prout est, si attentatum forsan est hactenus, vel in posterū, quò verò ad alia omnia suprascripta ex nunc,

si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, vnionis, annexionis, incorporationis, suppressionis, extinctionis, translationis, conuersionis, commutationis, cōcessionū, indulti, statuti, depurationis, elargitionis, decretorum, mādati, derogationis, & volūtatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hæc attentare præsumpserit, indignationē omnipotentis Dei, ac bearorum Petri, & Pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Dat. Romæ, apud sanctum Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Kal. Ianuarij, Pontificatus nostri anno tertio.

E. Prodat.

Tho. Thomasius Gualterutius.

Confirmatio Constitutionum.

SIXTVS PAPA V.

V R B I S.

MOTV Proprio, &c. Cum nuper ad Dei omnipotentis gloriam, sanctæ ecclesiæ exaltationem, commodumq. & profectum professorum Ordinis minorum conuentualium, erga quem ab ineunte ætate præcipuum gerimus deuotionis affectum,

fectum, in alma vrbe nostra iuxta domū basilicę duodecim Apostolorum de vrbe, eiusdem Ordinis, vel in ipsamet domo vnum collegium sancti Bonauenturę nuncupatum per alias nostras literas erexerimus, & instituerimus, vt in eo viginti ad minus eiusdem Ordinis professorum in humanioribus literis, & ingenuis artibus, nempe logicę, physicę, & metaphysicę optimè versatorum, qui in huiusmodi collegio sacre theologie eiusdem sancti Bonauenturę tantum studij insisterent, & operam suam nauarent, atq. in quatuor sententiarum libris eiusdem sancti Bonauenturę cōtinuè proficerent, eiusq. collegij protectorem, quamdiu viveret, dilectum filium Alexandrū sancti Laurentij in Damaso per diaconū Cardinalem Montaltum, S. R. E. Vicecancellarium, secundum carnem ex sorore pronepotem nostrum constituerimus, & deputauerimus, prout in dictis literis plenius continetur. Nunc demū intelleximus, diuina fauente elementia, iam in dictū collegium professores huiusmodi receptos, & admissos fuisse. Quare, vt pium huiusmodi opus, ac reipublicę Christianę adeo salutare meliores indies progressus ad Dei gloriam, atq. animarum salutē fortia-
tur, idem Alexander Cardinalis & protector de mandato nostro viuę vocis oraculo ei facto, constitutiones quasdam super regimine, gubernio, & administratione dicti collegij, illiusq. personarum, bonorum, & rerum omniū edidit, & promulgauit. Quę cum à nobis perlectę, & laudabiles visę fuerint, vt pro eiusdem collegij bono regimine, & salubri directione perpetuis

futuris temporibus obseruentur, motu, &c. simili, & ex certa nostra scientia, ac de apostolica potestatis plenitudine constitutiones prefatas, quarum, necnon erectionis, & institutionis predictarum tenores presentibus haberi volumus pro expressis, auctoritate apostolica tenore presentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac presentis scripti patrocinio communimus, eisq. perpetuae, & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, ac per eos, ad quos spectat, firmiter, & inuiolabiliter obseruari precipimus, & mandamus, omnesq. & quoscunq. iuris, & facti, ac solennitatum defectus, si qui interuenerint, in eisdem supplemus. Decernentes irritum, & inane, si secus super his per quoscunq. quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibuscunq. constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac in concilijs etiam generalibus, &c. editis, dictiq. Ordinis iuramento, &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs, &c. Quibus omnibus, &c. illorum tenores, &c. derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscunq.

Fiat Motu proprio F.

Et cum absolute à censuris ad effectum, &c. Et de perpetuis confirmatione, approbatione, communitione, robore, adiectione, precepto, mandato, suppletionem, decreto, quæ hic pro sufficienter repetitis habeantur in literis latissime exten: Et quod præmissorum omnium, & singulorum, & qualiter denominat. aliorumq. necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, etiam per breue nostrum, aut alias expedien. seu si videbitur sola presentis nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubiq. fidem faciat, regula contraria non obstante,

Fiat F.

Datum Romæ, apud sanctum Petrum, Id. Aprilis, anno quinto.

L^o quinto Secretorum fol. 68.

Eg.

B.

Remondus.

